

Ca-Nostra

*** ANY SISÉ.—NÚM. 261 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 31 MAIG 1913 ***

L'ORATORI DE SANT FELIP NERI

Sant Felip! Per tots aquells qui de petits han jugat per dins els seus corredors, a Ciutat, té aquest nom una ressonança suau,—més que una ressonança un perfum,—de bondat, de senzillesa, de suavitat humil i casolana.

L'Oratori es una d'aquelles coses que s'estimen, i que quant se n'es lluny, s'anyoren. No sé que té aquella capella interior, modesta i casi amagada, qu'evoca quant es plena les reunions dels primitius cristians. Allà, lluny del renou del món, en una atmósfera recullida en que no més poden germinar pensaments de pau, uns homes que's diuen *germans* i, lo qu'es més, que s'hi senten i ho son, perque la senzillesa de cor a tots los iguala, s'apleguen cada diumenge per meditar algunes coses que'is ajudin a esser més bons, per escoltar una plàtica familiar, per encomenarse a la Verge i als sants amb el rès del Sant Rosari i de les lle anies, per pregar pels morts i pels germans ausents...

Hi ha en tot això, i en la manera de fer-ho, un esperit que consona intimament amb l'Evangeli, i un bon gust que l'inconsciencia de sí meteix fa encara més esquisit: quelcom així com l'aristocràcia de l'humilitat qui está en l'essencia meteixa de la doctrina de Jesús.

Un àngel sembla haver vetlat demunt l'Oratori per allunyar del seu recinte tota pretensió mundana, tota vanitat i tota novetat pseudo-catòlica, d'aquelles que dins altres congregacions, per altre part ben meritories, torturen els nirvis de qualsevol home de gust i de sensibilitat afinada.

L'ànima senzilla d'aquests Pares felipenses i d'aquests bons menestrals que formen principalment la germandat, ha trobat sense cercar-la l'expressió més fonda i distingida de lo més fondo i distingit del cristianisme. La cursile-

ria presumptuosa que tantes coses ens ha fet malbé an els catòlics, no ha malmenat rès dins l'Oratori. No hi ha allà un detall que no sia simpàtic. Mirau. Un dels càrrecs de la junta es el de sacristà. Si compreneu tota la gracia delicada i tota la poesia d'aquest acte humil d'encendre'ls llums del altar, endevinareu lo qu'això sol significa en aquests temps desdixats de *abanderados* i *comisarios jefes de sección*. El rès, alabat sia Deu! es casi tot en llatí: quin dia será aquell en què la llengua oficial de l'Esglesia deixarà d'esser-nos una llengua estranya! Un himne a Sant Felip, del qual se sol cantar al final una curta estrofa, es den Verdager. El *germà* que projectà l'agradós retaule de la capella, va tenir l'instint acertat de no fer-lo pseudo-gòtic...

A Barcelona, els artistes cristians son amics de Sant Felip Neri. La Capella del *Orfeó Catalá* canta en el chor cada diumenge a les deu, alternant amb el poble, la missa d'Angelis. I en lloc del mon he oit un ofici més recullit dins una iglesia més neta, entre una concurrencia més agradable i composta i en un ambient qui convidas més a la pregaria.

Què es, com está, què representa avui en el mon l'Oratori de Sant Felip? No ho sé, i m'agradaria sebre-hu. Sant Felip es un sant discret. Els seus fills semblen laborar modestament en la penombra. Aquesta es l'hora des fills de Sant Ignaci. Però jo no sé quin promesa de vida veig en la Congregació. Raríssimes coses valen avui entre nosaltres lo que ha valgut el cor del P. Faber i l'intel·ligencia filgida del sant cardenal Newman, dues pures i aristocràtiques glories que l'Oratori anglès ha donat a l'Esglesia, i dues de les grans figures del Catolicisme qui millor s'han entès amb els nostres temps.

Iv.

26 de maig.

CHRISTUS VINCIT

EN MEMORIA DEL EDICTE DEL EMPERADOR CONSTANTÍ OTORGANT LA LLIBERTAT Y LA PAU A LA SANTA IGLESIA DE JESUCRIST.

La testa imperial s'es acotada per rebre'l doli de l'aygua redemptora y ab llàgrimes de goig que'l César plora del batisme hi perleja la rosada.

Ab la sanc de sos màrtirs amarada Roma ungida del mon Mestra y Senyora la Creu de Crist al Capitoli arbora, la caterva dels Deus ja desterada.

La Veritat als hòmens ilumina y'l sant ardor de caritat divina les cadenes fa fondre del esclau;

floreixen virginals lliris y roses y enllaçada ab les palmes sanguinoses verdeja l'olivera de la Pau.

JA JME COLLELL, PBRE.

CORRESPONDENCIA

Palma 26 Maig 1913

Sr. Director de CA-NOSTRA:

Ahir capvespre, ferem la clausura de l'Exposició de cristos, amb tota solemnitat.

Feya 80 anys que no s'havia vist cap acte relligiós dins aquell gran claustre de Sant Francesc, quals pilarets y arcatures ojivals de pedra semblen rantes de tal finura y gentilesa com cap fadrineta de la pagesia puga somniar per son volant; pero aquelles arcatures, que el turistes inglesos pagarien a pés de plata cisellada, si les poguesin traslladar a son país, per la nostra incúria tradicional, se veuen mutilades, més que per l'acció del temps.

Voltant sos corredors en processó devant, devant el *Signum Crucis*, endolada l'anima y avergonyits, les llàgrimes mos caiem mentres l'escolania piatosament cantava: *Voux, ave,*

spes unica, Hoc passionis tempore....
 ...Ah!; que per un que té sentiment de amor patri, y crea posseir el cor d'artista, al veure lo que ha patit en temps nostro aqueil monument, lo que pateix y patirà..... Això ho dú el nostre temps!
 I es trist tenir que confesari; encar que vengués un millonari disposat a sufragar els gastos de sa restauració,..... ja es tart! no creim que fós posible. Tot lo més podria reconstruirsen una tercera part, reduint l'espai de son magnific patí.....

* *

Les meves recordances arriben fins devés l'any 50 del sigle pasat. Lo vaig transitar per primera vegada a edat de nou anys, quant el mestre D. Francisco Civera (a. c. s.) m'hi dugué a acsaminar per mon ingrés en l'Institut Balear. A les hores allà estaven instalades les oficines des *Jefe Polític*, amb la *Guardia Civil* y ses families; llevò s'hi alojava sa *Normal*; més envant, un teatret y força de pobra; y, a lo darrer, s'hi posá una fàbrica de gaseoses, un'altra de cordes y un magatzem de taulons, mentres l'exbiblioteca dels Franciscans se convertia en museu provincial de pintures acullintshi els quadros dels convents, después d'haver servit, una vegada, per ferhi una exposició que, li digueren, d'art industrial.

Arrasadala bella iglesieta d'els Angels, que ocupava part de lo que es ara p'ança de Sant Francesc y sa porteria, arribà l'any 1870, y, cop en sec foren trasladats els presidaris desde'l exconvent de l'*Olivar*, denumciat per ruïnòs, an el Sant. Francesc.

Sa comisió de Monuments y l'Academia provincial de Belles Arts (a la que jo perteneixia, coma profesor de la mateixa) s'oposaren al projecte de vendre el solar de Sant Francesc y això fou causa de que se prolongás l'agonia de son claustre; fins que'l Govern dispongué la traslació fora Mallorca dels penats. Pero si el monument hagués pogut parlar hauria dit: *Omnia sceletra tua super me transierunt.*

* *

Afegiré que a pesar de lo abandonat y ruïnòs de dit claustre, a pesar de lo irracional proposta per traslladarlo a la Llonga y apesar del mal aire girat contra ell, encara s'ha demostrat que pot servir per ferhi una festa tan lluida com la clausura de l'*Exposició de creus*,

después de ser visitada p'els atlots del patronat Obrer, dels infans de les escolés Froebel, del públic palmesá y dels pobles de Mallorca.

Deu vulga qui's coservi, fins que tenguem la satisfaccio de intalarhi una altra *exposició*, que hauria de ser, *Luliana*.

sempre amic vostro

BARTOMEU FERRÀ

FEDERICO OZANAM

Es un nombre ilustre en la historia contemporánea y en los anales del apostolado seglar cristiano. Al celebrarse estos días en todo el mundo católico el centenario del nacimiento de Ozanam, se fija la atención preferentemente, no en sus trabajos de insigne poeta, de crítico erudísimo, de elocuente historiógrafo y de acicalado académico, sino en su obra predilecta, que durará más que sus libros y que le ha dado en todas partes el más simpático renombre: su obra de las Conferencias de San Vicente de Paúl.

De Dios hubo de recibir la inspiración el joven y elegante parisién de 1830, catedrático de la Sorbona á los veinticinco años; pero fué él quien prestó su brazo á la inspiración divina, y fué de ella ejecutor fidelísimo. Ideóla para defender á los jóvenes compañeros de sus estudios y defenderse á sí propio de la impiedad y escepticismo á la sazón, reinantes como ahora en dicha su patria adoptiva, llamándose y llamándolos al ejercicio de la caridad para poner su fe al amparo de aquella, procurando no tanto socorrer á los pobres con el auxilio moral y material, como á sí propio socorrerse con la práctica de la beneficencia cristiana domiciliaria y del buen consejo y de la sana instrucción dada por el visitante á sus adoptados.

Tal es el espíritu de las Conferencias de San Vicente de Paúl, tal el secreto de sus éxitos en todo el mundo católico, que lo han recorrido todo como inflamado reguero de amor á Dios y al prójimo. Al prójimo por amor de Dios, y á Dios por medio del prójimo; ésta pudiera ser la divisa de esta nueva Internacional católica, nacida antes, muy antes, de que pensara en la suya el sectarismo socialista.

Muy cerca de quince millones reparte cada año la Sociedad de San Vicente de Paúl por medio de sus Conferencias, y sin duda no es éste el mayor de sus beneficios. Los que no figuran en las estadísticas de la tierra, aunque sí en las del cielo, son los consuelos prodigados, las lágrimas enjugadas, los buenos ejemplos dados y recibidos, el mutuo contacto de las almas cristianas entre sí, la aproximación del rico al pobre, eje de la que debe ser siempre la beneficencia social, todo esto que no se reduce á cifra, ni se expone en las Memorias descriptivas, ni lo conoce muchas veces el mismo que lo practica, esta labor incesante, paciente, callada, modesta

del socio que se reúne semanalmente con sus compañeros para tratar exclusivamente de hacer bien, en oposición y franca antítesis con los concursos mundanos, en que lo menos culpable que aparece es la pérdida del tiempo y el fomento de la frivolidad. ¿Qué queréis? Si éste es hoy el vicio de muchas personas que no creen ser malas, y que seguramente no lo son, ¿cuánto bien no ha de producir el empleo de una ó dos horas semanales, robadas á dicha mundana frivolidad ó á la fría atmosfera de los negocios, para darlas al trato serio de las únicas cosas serias, cuales son el alma, Dios y las necesidades de nuestros hermanos?

Ozaman puede figurar bajo este punto de vista entre los inventores más grandes del siglo XIX, que fué el siglo de los inventos. Padre Faber diría de él que hizo más bien á la humanidad que los descubridores de la locomotora y del telégrafo y de la aviación. ¿Qué son los héroes de la espada y de la diplomacia frente á este hombre que organizó las más arduas campañas en un terreno á donde no llega la acción de los políticos ni el genio avasallador de los conquistadores? Sudyugar corazones para devolvérselos á Dios y á la felicidad del cielo, ¿no es más grande y más noble que escalar muros y rendir fortalezas y avasallar provincias y fundar babilónicos imperios? Entre Napoleón, que fallecía poco más ó menos cuando venía al mundo Ozanam, ¿quién de los dos merece más el dictado de Grande con que ha enaltecido la posteridad la memoria de aquel coloso de la guerra? Pasó, y nada queda de su obra colosal más que un tema para ejercicios de escuela, como de sí mismo decía él en Santa Elena; en tanto que la obra de Ozanam perdura aún y acrece su gloria accidental en los cielos, mientras sigue produciendo en la tierra frutos de salud y bendición.

Es su centenario y son sus Conferencias el mayor monumento que ha podido levantarse en su honor, para estímulo de las egoístas generaciones de hoy. Contribuyamos al mismo fomentando en todas partes tan bienhechora obra, y estableciéndola donde no se haya todavía establecido.

Como primer paso para la restauración moral de una parroquia que la necesite puede señalarse siempre la fundación en ella de una buena Conferencia de San Vicente de Paúl.

F. S. y S.

La taronja com a depuratiu

La primavera es l'estació en que surten les granallades, es té mareig y altra porció de petits mals, tot produït per les sangs.

Per evitar-se aquestes molesties tot hom pren depuratiu y refresc.

A Inglaterra, país que's preocupa molt de la manera de prevenir-se les malalties; s'ha fet are fa poc estudis d'aquest important assumpte, y el seu resultat ha estat que la taronja es el millor depuratiu y refrescant que hi ha. Es una veritable medicina elaborada ab gran perfecció per la Naturalesa.

Taronges a tot menjar y sense por es lo que me recomanen els metges inglesos per la primavera.

Lo que advertexen y recomanen es que la taronja deu esser ben pelada, que la pell blanca que té es la materia vegetal més mal pahir y hasta convé treure la pell que queda demunt dels grillons si es massa gruixada.

Tenint aquest esment no hi ha perill de que fasi mal diuen els metges.

SOBRE LA CASA DE TELEGRAFS

La lectura de la crònica que publicarem de la sessió del 23 de maig, ha motivat molts de comentaris entre'ls veius de la Ciutat. I no es que diguessem res essencial tractat pel Consistori que no fos del domini públic. Se tractà que'l Municipi té una casa de sa propietat preparada per instal·lar-s'hi l'Estació de telegrafs i que, aqueix cos del Estat, no ha passat a ocupar-la, tenguent l'Ajuntament que pagar l'arendament de la casa qu'habita actualment. Això, tothom ja l'ha sabia.

Aquí và el nostre comentari.

Noltros mos guardarem prou de dir que la casa del Ajuntament del carrè de Dureta estiga en condicions pel sirvici que li volen fer prestar. Mea ja's sab qu'a molts de pobles i fins i tot a ciutats d'importancia molts d'edificis públics estàn en condicions pésimes; i si se té en compte lo qu'en cada ram particular hi ha legislat no servexen per l'objecte a qu'estàn destinats. Però sempre hem sentit dir que la necessitat no té llei. Regularment al inspeccionar els edificis públics, en casos així, sempre hi ha el bon sentit de judicarlos favorablement per poc que servesquin. Si anàvem a citar casos particulars a Inca meix ne porien treure.

Respecte an el cas que mos ocupa, hi ha un medi per resoldre-l'iu d'una manera favorable als interesos del Municipi i al mateix temps complaire els desitxs del Sr. Oliver Cap de l'Estació telegràfica. Quant a Inca se separaren les oficines de correus i les de telegrafs, lo primer que fé el nou Administrador de Correus, D. Andreu Martí, va esser demanar a l'Estat una subvenció per pagar l'arendament de la casa de s'Administració, alliberant així al Municipi d'un nou gravàmen cuidantse ell de tota la tramitació del expedient o lo que sia. ¿Per què no se fa lo mateix per la renda de la casa de telegrafs?

Noltros creim qu'amb un poc de bona voluntat i diligencia de ambdues parts la cosa seria bona d'alcancar, i així'l Sr. Oliver, si la casa aont está li agrada no tendria que mouer-se, i l'Ajuntament no sols estolviria tal renda sino que la casa de sa propietat mencionada poria destinar-se per altres usos.

El Municipi, si mal no recordám, té sis cases arrendades ocupades en cosos del Estat o del Municipi, i tal vegada qualcún, estaria a la del carrer de Dureta en millors condicions que no está actualment, ja per la seua situació, ja per l'amplitud de ses dependencias.

Noves d'Inca

VISITA DEL CAPITÁ GENERAL.—Dia 24 del que fineix estigué a Inca el Capitá general de Balears, el qual fé una visita d'inspecció a les obres del corté en construcció i passá revista a les tropes del Regiment d'Inca, quedant satisfet del grau d'instrucció dels reclutes. Aquests casi tots els dies, s'en van an el camp a exercitar-se en so menetg del mauser.

TRIDUO EUCARÍSTIC.—Divenres de la setmana passada es donà comensament an aqueix triduo manat pel Sumo Pontifice Pius X, que l'enriquí amb moltes indulgencies i privilegis.

El diumenge com a conclusió es celebrà la solemne comunió qu'es donà «intra missam» del Ofici major, assistint, a més de les congregacions religioses, molts d'altres feels. Mossen Antoni Palou encarregat de dirigir la paraula durant el triduo, prenuncià un hermós sermó qu'enfervorí més encare la multitud.

FESTES DEL CORPUS.—Durant la vuitada del Corpus s'han celebrades a nostra Ciutat les proceçons acostumades; i si bé no se feren en tanta solemnidad com la memorable del dia del Corpus, varen esser plenes de devoció i pietat.

Diumenge, com de costum de temps enrera, tocà'l torn an el Monastir de Sant Bartomeu (Monges tancades) essent nombrosa la concurrencia que tocà comparació a la festa Eucarística.

Després que la Comunitat de religioses hagué cantades Matines i Laudes, en cadencies gregorianes tant ben sentides que feien respirar aires de devoció dins aquell sagrat recinte, el mateix Mossen Antoni Palou fé un sermó sobre'l reinat social de Jesucrist en el Sagrament del Amor. La proceçó recorregué el pati i les dependencias del edifici que partanyen al convent qu'estaven engalanades de domoço, quadres antics i oloroses plantes naturals. Assistí el Clero parroquial que al final de la festa cantà el Te-Deum romà alternant amb ses monges i el poble.

Dijous se fé per la Ciutat, la procesó de la vuitada amb lo mateix orde de tabernacles i congregacions que s' seguei el dia del Corpus, llevant sos respectiu penons; no hi faltaren els canòrics estols de sants, verges i angels; l'Oficialidad militar, el magnífic Ajuntament, el Sr. Batlé D. Antoni Ramis i el Coronell D. Waldo Calero, la música del Sr. Rotger, banda de cornetes i tambors, i un piquet d'infanteria.

El Bon Jesuset del altar de la Sala, a pesar de trobar-nos dins el maig portava la clásica figue primarenca.

Després les autoritats: Esclésiástica, Civil i Militar amb tots els qui prengueren part activa an el cultos descritos, se trasladaren a casa del gelós sacerdot, capiller del Santísim, Mosen Sebastiá Llabrés, aont foren obsequiats amb un esplèndit refresc, rebent de tots moltes felicitacions per la activitat en que trebaia per l'esplandor de les solemnidades Eucarístiques.

AL SAGRAT COR DE JESÚS.—Ahir diada del Cor de Jesús no passá de llis entre noltros: la Congregació de la Comunió Reparadora que celebrà'ls sigüents actes:

A les set comunió general a la capella del Cor de Jesús, que s' mostrava endiumenjada per multitud de flors que traçaven emblemes entre profusió de llums. A les 9 y mitja hi hagué Tercia,

Ofici major amb Esposició i sermó pel Rnt. Pare Cerdá Superior de Franciscans. Al vespres, després del res del Rosari, s'esposà al Santísim i se fé una plática pel l'orador del matí en que preparà als cors per la consagració manada pel Papa amb tal diada.

A LA CAPELLA DE LES FRANCISCANES—A les moltes funcions dedicades a la Verge Maria durant el mes de les flors, hi ha que contar-hi els actes que les costures de ses Monges franciscanes han celebrat a s'enremallada capella. Baix la direcció del professor de música del col·legi que regenta Sor Juliana, un chor de alumnes lo solemnisava en los seus cants armoniosos acompanyat de armonium.

ENTRADES DE RECTORS.—Demà, 1er. de juny, fa la seua entrada a la villa de Santa Maria, el nou Rector promogut per aquell Curat, Mossen Francesc Rayó, fill de la ciutat d'Inca.

També fan la seua entrada respectiva els nous rectors del pobles veinats: Mossen Gabriel Meliá a les 9 i mitja del matí a Caimari; i Mossen Joan Femenias a les 5 del Capvespre a Mancor.

VETLADA OBRERA.—El Sindicat obrer «La Pau» que acaba de construir-se a Inca celebrà diumenge vespre una vetlada amb l'objecte de solemnisar la seua fundació.

L'acte tengué lloc a la sala d'espectacles del Circol d'obers catòlics generosament cedit per aquella societat.

La presidencia la formava Mossen Miquel Llinás, com a representant de l'Autoritat eclesiástica, el qual tenia a la dreta Mestre Marián Calderón, President de la nova societat i alguns membres més de la Junta, que sentim no recordar. A l'esquerra tenia: El President del Circol d'obers catòlics, D. Joan Pieras, el Pare Cerdá, Director del Sindicat i D. Antoni Homar, representat del Patronat obrer de Palma.

El President del Sindicat en un breu parlament fe la presentació dels oradors.

En Francesc Brunet, un jove del Sindicat, fé un discurs sobre'ls beneficis i ventatges que han tengut els obrers i pobres en la fundació de la Iglesia catòlica. Fou molt aplaudit, i més per ser la primera vegada que dirigia la paraula en públic.

D. Antoni Homar, abans de començar el seu discurs, llegí una carta del Pare Vives Director del Sindicat obrer de Palma, en que saludava el nou Sindicat amb paraules encoratjadores.

El Sr. Homar, mos explicà el funcionament de la triple societat de Palma: Patronat obrer, Sindicat obrer i Secretariat social.

An el Patronat sols hi poden pertener els patrons i les persones que no viven d'un jornal, els quals renunciën a tot benefici i paguen lo que volen, desde 25 pessetes com fa'l Marqués de Torrella fins a deu cèntims mensuals. Té 280 socis i sostèn escoles graduades pels obrers, té teatre, biblioteca, sales d'espació, jocs ginásticos, i dona excursions etc. etc. A voltes els seus fondos poden servir pel Sindicat obrer, així es que'n la darrera vaga de picapedrers de Palma tots els obrers sindicats cobraren totes les dietes que perderen.

El Sindicat Obrer se forma de treballadors i paguen deu cèntims setmanals. Son casi 600 socis i això que començà s'altra diassa. El seu reglament prohibeix terminantament les vagues voluntaris, però en les obligades la societat les paga les dietes. Els treballs i els productes de les dues entitats, Patronat i Secretariat van dirigits a protegir el Sindicat i per lo mateix el millorament dels trebayadors.

Per fer valer els drets dels obrers, ja que estan prohibides les vagues, hi ha el «Secretariat» que lo componen persones de gran cultura i criteri i que s'interessa, estudia y treballa per les questions dels obrers, essent un arbitri de gran recurs per servir de medianer entre'ls treballadors i patrons quant se susciten desavenencies.

Les tres entitats tenen junta propia cada una; i funcionen plegades o separadament una de s'altra quant convengui.

La paraula del Sr. Homar va esser ben profitosa an aquell públic obrer, que pogué fer-se càrreg del engranatge en que funcionen aqueixa classe de societats.

N'Antoni Figuerola, Vice-secretari del Sindicat, llegí una memoria aont manifestà que si eren persones modestes les que formaren el Sindicat tenien bons costats i que'n l'ajuda de Deu i sos directors estaven animats a fer coses grans.

El Pare Cerdà, Director del Sindicat, s'axeca entre aplaudiments. Digué que desde que s'establiren a Inca pensava en la fundació d'un sindicat obrer, pero les moltes feines que pesaven demunt ell no l'e-hi havien permès. Ara que'ls metexos obrers ho demanen en molt de gust li consagraré—afagia—el meu sabre, les meues forces i fins els recursos, si son necessaris, de ma pobre Comunitat. Tenim plans molts amples: dins breus setmanes ja funcionarán caxes pel jovent a fi que tenga recursos a l'edat de 20 anys per colocar-se; caxes per tenir un sou en la veïès; i mes tart: caxes pels socis en cas de malaltia, biblioteques,

perfeccionament del trebai, escursions etc. etc. a fi de fer dels obrers persones de cultura i moralitat.

Manifestà que acursava la conferencia a causa de lo avansat de la nit.

La Presidencia fè'l resumen alegrant-se dels bons propòsits de la novella societat.

La Capella Seràfica, encarregada de la part musical cantà amb molta justesa. «Himne obrer,» «La baldufa,» «La filadora,» «Monomo» que meresqué els honors de la repetició, «L'emigrant,» i «Sargantana treu el cap,»

El públic va esser numerosíssim, antusiasta en sos aplaudiments i respectuós sempre.

RESSENYA DE TOROS.—Ahir arribaren els toros que s'han de toreia dia 8 de juny. Molts d'aficionats son anats a veurer-los, fent grans alabances de la seua gran ossada, bones carns i bravura.

El Sr. Empresari mos ha donat la siguent ressenya d'ells, que no tradum per no fer-li perdre'l seu color taurí que sols escau dins la llengua castellana.

N.º 62 Rumbón negro bragao.

« 3 Escapulario cobrado bragao.

« 4 Aceituno negro bragao.

« 58 Venadito « «

« 14 Largentó cárdeno.

« 61 Caporal negro bragao.

Preus que reigirem a nostro mercat.

Bessó	a	00'00	el quint
Blat	a	18'50	la cortera
Xexa	a	00'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Ordi	a	12'50	id.
Faves	a	20'50	id.
Monjetes de confit	a	35'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Patatas	a	8'00	es quintá
Moniacos	a	5'00	id.
Garroves	a	5'00	id.
Gallines	a	0'90	sa tersa
Ous	a	1'00	sa dozena

VENTA DE

Una finca urbana, consistente en una casa de planta baja, piso y desván con corral, destinada a fábrica de tejidos que lleva el número 65 de la calle de Mallorca de la ciudad de Inca, mide 3 áreas, 29 centiáreas, con la máquina de vapor, telares mecánicos y demás útiles y accesorios que existen en esta casa y sirvan para la indicada fabricación de tejidos se vende en junto y separadamente la casa y maquinaria.

Para informes D. Gregorio Balaguer, calle Mayor 8—Inca.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES
ALMACENES **SAN JOSÉ**

DE
IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11— Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—
Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRECIO FJO

Aviso Se alquila la casa número 33 de la calle Muntanera de esta ciudad.

Para informes dirigirse á D. Miguel Pujadas Abogado.

Tinta Pelikan número 5001k i 4001. No cal fer elogis d'aquesta tinta, basta que les persones que l'empren sabin que a Inca en trobarán a nostra llibreria.

Esqueles Mortuories D'avui envant en publicarem demunt Ca Nostra, ja per anunciar la mort d'alguna persona ja per recordar l'aniversari de algun difunt,

Enquadernacions Les servim en prontitut i baratura, presentant bona feina, forta i hermosa. Murta 5 Inca.

Propis del Maig Llibres del Mes de Maria: d'En Quadrado en castellà—El metex arreglat en Mallorquí p'En Costa—El d'En Ribas en mallorquí—El d'En Penya en mallorquí i de varies classes més en plagueteta.—Les Glories de Maria per Ligorí, fulletes propis per regalar a les funcions de Maig en mallorquí i castellà: tot se troba en nostra llibreria.

DISPONIBLE